

Zborové listy

Z obsahu:

- Slovo na tento mesiac
- Noví členovia
- Nielen Vianoce vo Vitkovciach
- Vianočná detská slávnosť
- Škola trpezlivosti – skúška viery
- Čiňte pokánie
- Odišiel Václav Havel

Slovo na tento mesiac

„...., hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha. Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.“

Kol 3.1-2

Pred nami opäť začína nový časový úsek života - nový rok. Čakajú nás zmeny v zbere, v cirkvi. Pri všetkom tom, čo je už naplánované, je mnoho udalostí, ktoré sú pred nami skryté v osobnom, ale aj v zborovom živote a tiež v celej spoločnosti. Vďaka Bohu, že máme Jeho slovo, v ktorom je nám dané svetlo na cestu viery v každom čase.

Pred nami je zápas počuť a porozumieť výzvam, ktoré pred nás kladie sám Pán cirkvi, ktorej prisľúbil, že bude s ňou až do skonania sveta (Mt 28,20). Počujme Jeho výzvu uvedenú prostredníctvom apoštola Pavla v úvode.

Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že táto výzva akoby nás nabádala k nezáujmu o veci okolo nás až k úniku pred zodpovednosťou za stav verejných vecí. Žiaľ, stáva sa to kresťanom, že oddeľujú veci neviditeľné - duchovné od tých viditeľných. To však nie je pohľad Písma. Veď text uvedenej kapitoly hovorí o tom, čo sa deje okolo nás, o nemorálnom správaní sa človeka. Tu na zemi pôsobí hriech v jeho najrozmanitejšej podobe a devastuje dôstojnosť ľudského života.

Uvedené slovo nás volá, aby sme svoj život, ak sme uverili, zamerali na Krista a na Jeho zvrchovanú moc a vládu. On v jednote s Otcom dáva dejinám pravý zmysel a dovedie ich k jasnému cieľu tak, ako nám to aj zjavuje vo svojom slove. Hľadať veci, ktoré sú hore, znamená dávať miesto vláde Krista v nás v Duchu Svätom a nie hriechu pýchy a svojvoľnosti. Tak sa stávame užitočnými svedkami ukazujúcimi na jedinečnú cestu, ktorú dal Boh v Kristovi človeku, aby nežil v otroctve hriechu. Tento pohľad viery prináša pokoj do nášho srdca. Ide tu o pokoj, ktorý dáva Kristus, nie ako tento svet, ktorý hovorí o pokoji, ale ho nemá.

V darovanom čase pôjde o to, ako a presadí moc nového života z Krista pri nás a medzi nami. To všetko bude záležať aj na tom, ako a čím bude zamestnaná naša myseľ a ako budeme rozmýšľať o veciach okolo nás. Bude to rozmýšľanie podľa človeka, zemské - duševné, alebo rozmýšľanie podľa Krista, duchovné - z pohľadu vlády Ježiša Krista. Pamätajme, že samo od seba rastie len to zemské, pyšné, sebecké myslenie. O zmýšľanie podľa Krista musíme viesť boj viery. Preto nie nadarmo nás apoštol Pavol volá, aby sme hľadali veci, ktoré sú hore a na ne mysleli, lebo stále skízneme do ľudského egoistického zmýšľania vo všetkých oblastiach života, ba dokonca aj vo veciach služby v zbere. Teda sústredíme sa na Ježiša Krista a hľadajme toho, aby sa pri nás a medzi nami presadilo Jeho právo a Jeho moc podľa Jeho slova. Nech nám náš Pán dá k tomu milosť a silu v dňoch, ktoré sú pred nami!

Váš brat kazateľ

Noví členovia

V nedeľu 4.12. sme mali v zbore udalosť, aká tu už roky nebola – do zboru bolo prijímaných naraz sedem ľudí: brat Marcel Kuzma, sestry: Katarína, Mária, Silvia, Žaneta a Margita Dirdivé a Kristína Čonková. Päť z nich bolo zároveň aj kresťených. Je to vždy radosť, keď sa narodí do rodiny malé dieťaťko. Podobne je veľkou radosťou, keď sa do rodiny zboru narodí nové Božie dieťa. Za všetkých sme veľmi vďační a keď sa pozeráme späť, stojíme v úžase nad zvláštnymi cestami, akými ich Boh priviedol do nášho spoločenstva. Väčšinu nových členov tvoria naše rómske sestry z Vitkoviec-Zlatníka. Pri nich je zmena života, spôsobená Božím Duchom, z ľudského pohľadu obzvlášť zjavná. Ďakujeme za týchto našich nových súrodencov v Kristu a nesme ich na modlitbách i praktickou pomocou, aby sme tak naplnili Kristov zákon (R 13,8).

Ivan Žežula

Nielen Vianoce vo Vitkovciach

Opäť tento rok bola vianočná slávnosť v našich rodinách v rómskej osade vo Vitkovciach na druhý sviatok vianočný, 26.12.2011. Miestom konania už nebol prenajatý obecný kultúrny dom, ako pred rokom, ale domácnosť našich bratov v rodine Dirdovcov. Staršovstvo upustilo od prenájmu, pretože zo strany vedenia obce sa nám zdá, že podmienky sú pre náš zbor neúnosné a ani v iných otázkach smerom na naše pôsobenie v osade sme vždy nenašli spoločnú reč. Nezáleží však na mieste, dôležitejšie je to, aký duch vládol na spoločnom stretnutí. Z Božej milosti nám Pán požehnal prežiť vianočné stretnutie za prítomnosti brata kazateľa, rodiny Lesondakovcov, Janky a Daniela Kleinovcov, Ivana Žezulu, B. Havrilovej a bratov zo Smižian, ako aj našich nedávno pokrstených a ich širokého príbuzenstva, hlavne za bohatej účasti detí každého veku.

Pri tejto príležitosti je dobré si pripomenúť, že v čase pred 3 rokmi, keď náš zbor s nemalými rozpakmi a ťažkosťami preberal pod svoje krídla započatú prácu rodiny brata Kušnierika v rómskej osade Vitkovce, sme stáli nad nezodpovedanými otázkami ako ďalej. Vzdialená stanica, špecifiká bratov a sestier, ktorí žijú vo veľmi skromných podmienkach na pokraji chudoby a prežitia, ako sami zápasia s ťažkými životnými podmienkami, ako sa upevňuje ich viera a nové poznanie na ceste životom s Pánom, ako sú vyčleňovaní zo spoločenstva svojich spoluosadníkov, z lona tradičnej väčšinovej cirkvi. Boli sme svedkami ich zápasov, hľadání, ale aj pozornosti svojich rodín, ktorí nie vždy s porozumením hľadeli na ich zmenený životný štýl a zmenu naučeného správania. Len oni sami vedia, ako sa niektorým podarilo prestať holdovať alkoholu, zábavám, hazardnému hraniu, nadávkam, krádežiam, ako zodpovedne plánovať chod domácnosti a spolunažívať v rodinách a pod. Neradi sa chvália, ale ich niektoré modlitby prezrádzajú závažné zmeny a vďaka Pánovi, že sú už a dúfajú natrvalo, za tými najhoršími problémami a vyznávajú, že poznali pokoj a vieru v Božie konanie aj v ich životoch. Ako sa im napriek nižšiemu vzdelaniu dostáva prekvapivo svetlo pravdy Písma

a kriticky hodnotia aj charizmatické lákadlá niektorých kresťanských spoločenstiev.

S vďakou nášmu Stvoriteľovi môžeme dnes konštatovať, že napriek ťažkostiam a aj našim rozpakom a bezradnosti, sa niekoľkoročná námaha hlavne brata kazateľa, ktorý pravidelne dochádzal do Vitkoviec a niekoľkých bratov a sestier a ich neúnavnosti, modlitbám za prácu v osade, predsa len dnes ukazuje akési východisko. Prišli medzi nás nečakane 3 rodiny z USA a hlavne Kate a John Lesondakovci, ktorí sa intenzívne venujú práci vo Vitkovciach. Stanica v Smižanoch bude mať zakrátko inštalovaného kazateľa brata Kačura, ktorý ako správca tejto stanice už pravidelne navštevuje im územne blízke Vitkovce, ale hlavne má určité obdarovanie a záujem o špecifickú prácu medzi Rómami. Treba poznamenať, že misia z USA disponuje určitými skromnými financiami, ktoré poskytuje „naším“ rodinám tak, aby si sami budovali skromné obydlia a žili tak podľa možností v lepších podmienkach.

Máme za čo ďakovať aj v tomto smere, keď sa zdalo, že Vitkovce sú nad naše sily. Dnes vidíme, že Pán sám zázračne riadi aj tie naoko nepatrné veci a opäť nás usvedčuje, že len naše chcenie a námaha by nestačili. Ďakujme aj za to, že sme neprepadli racionálnemu odmietnutiu Vitkoviec a že Pán Boh, napriek všetkým prekážkam a čiastočnej bezradnosti, použil na preklopenie obdobia bez duchovného vedenia práve náš zbor.

Danica Klincková

Vianočná detská slávnosť

Tak ako každý rok aj tento rok sme sa mohli spoločne tešiť z Vianočnej detskej slávnosti. Tento rok to vyšlo na 18. decembra, čiže štvrtú adventnú nedeľu.

Bol to výsledok usilovnej práce nás všetkých detí a našich učiteliek.

Spolu sme zaspievali niekoľko detských vianočných piesní, ktoré sme sa počas roka naučili. Súčasťou programu bola aj scénka, pri ktorej sme si urobili taký malý virtuálny výlet do minulosti. Dostali sme sa až na námestie so studňou v Betleheme. Veľmi sme sa z toho všetci tešili, pretože sme sa aspoň na chvíľu mohli stať pastiermi a vžiť sa do tej doby. Tento rok sme vymysleli takú malú novinku, do celého diania scény sme zapojili aj dospelých. Na chvíľku sa stali obyvateľmi Betlehema, ktorí mali rôzne povahy a rôzne reagovali na zvesť pastierov o narodení Pána Ježiša Krista.

A čo vy? Uverili by ste v tej dobe pastierom, ich zvesti? Išli by ste sa pokloniť Tomu malému dieťaťku? A vôbec ste na príchod Pána Ježiša pripravení? Venujete mu svoj čas, energiu, svoje srdce a svoju myseľ? Alebo máte najprv iné povinnosti?

Tieto otázky sme si kládli aj my deti, pri nacvičovaní programu.

Sú naše srdcia aj dnes pripravené poslúchať Pána Ježiša Krista?

Radka Straková

Škola trpezlivosti – skúška viery

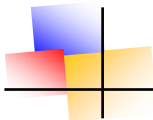
Rok 2011 bol pre mňa rokom skúšok, ale aj mnohého požehnaní. **Pán Boh tak dal.**

Iné je tieto chvíle prežívať a iné vidieť ich už pohľadom späť do minulosti, keď som bytostne vnímal dotyk Božej moci a požehnaní. Chcem sa s vami podeliť o jednu z týchto skúseností, ktorú som dosť intenzívne prežíval.

Niekedy začiatkom júna som bol prinútený nad ráno využiť službu urgentnej pomoci v nemocnici. Krátko po nepríjemnom zákroku som prekonal opakovane, napriek liečbe ATB, ťažké zápalové ochorenia s teplotami do 40°C, ktoré trvali viac dní. V mojom veku (69) to nie je ľahká záležitosť. Nakoľko som sa v tejto nemocnici liečil už osem rokov a primár osobne poznal môj stav, operácia bola nevyhnutná. Mala nasledovať mesiac po vyliečení zápalu. Okrem napätia pred operáciou som fyzicky trpel, keďže som mal v tele zavedený katéter, bez ktorého som sa už nezaobišiel. S manželkou sme sledovali poradovník operácií a za krátko sme zistili, že tu niečo nesedí. Z pôvodne šestnásteho miesta som sa postupne „umiestnil“ až na štyridsiatom šiestom. Vysvetlenie k tomu bolo smiešne, nerozumel tomu ani primár v nemocnici. Všetko bolo o tom, že sa vyhovárala poisťovňa na nemocnicu a tá zasa na poisťovňu. K operácii to jednoznačne nesmerovalo. Vedeli sme, že je to tlak, aby sme pochopili, že keď neuspokojíme niekomu vrecko, tak ma čaká život s katétrom ešte dlho. Primár mi otvorene povedal, že by mohol urobiť „malé klamstvo“, aby sa to urýchlilo. Takú radu som počul v tom čase viackrát. Ale môj stav bol zrelý na operáciu aj bez klamstva. Takú ponuku som nemohol prijať.

Doma sme sa modlili a kládli túto vec do Božích rúk a som vďačný, že aj niektorí z vás sa za mňa modlili. Nemohol som preto zobrať riešenie do vlastných rúk, lebo verím, aj keď som potreboval podporu vo viere, že len Jeho riešenie je to pravé a dokonalé. Veď aj spievame „Hľa slávny Lekár prichádza... (č.235).

V tom čase sme si pri domácich pobožnostiach práve čítali z knihy Jóbovej, a zrazu sme ani tak nevnímali jeho utrpenie, ale omnoho viac jeho silu, s akou odolával aj svojim

priateľom – „radcom“. Určite sme nikdy pred tým túto knihu nečítali s takým potešením.

V tom čase, keď sa mi moje ťažkosti stávali neúnosnými, ozval sa mi z Prahy brat, môj a náš rodinný dobrý priateľ, ktorého rodný brat je profesorom práve v onom medicínskom odbore, a keď sme sa tak rozprávali, poprosil som, či by sa mohol k mojej diagnóze vyjadriť, aby sme vedeli, ako ďalej postupovať a čoho sa môžeme dožadovať, prípadne aj na úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Na jeho vyžiadanie som mu odoslal mailom potrebné lekárske správy.

Po niekoľkých dňoch mi poslal kontakt na prednostu tunajšej kliniky, ktorý už bol o mojom prípade informovaný. To sa udialo v stredu 26.10. a p. prof. si ma objednal hneď v piatok na predbežné vyšetrenia s tým, že už mal aj súhlas ZP. Presne na deň o dva týždne po obede som bol po operácii. Operácia trvala asi štyri hodiny, ešte som sa počas nej aj zobudil a museli ma znova na chvíľu uspať, ale večer som bol schopný zavolať domov, že to mám vďaka Pánu Bohu za sebou.

Ráno mi bolo oznámené, že ma operoval osobne p. profesor a asistoval mu primár. Po operácii nenastali ani najmenšie komplikácie.

Viem, že len Božou mocou mohol byť daný ten najpríhodnejší čas operácie a Jeho ruky viedli prácu rúk lekárov, ktorých som si nevyberal ja, ale On.

Krátko na to nastali v slovenskom zdravotníctve problémy, ale to už poznáte.

Keď sme sa boli p. profesorovi poďakovať, vypočuli sme si ešte jedno veľmi dobré a príjemné svedectvo o jeho pražskom kolegovi – našom bratovi v Pánu Ježišovi Kristovi.

Miroslav Havrila

Veršík pre zbor na tento rok

„...tak, ako si nás v ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred ním, v láske,...“

Efežanom 1,4

Čiňte pokánie... *Mt 4,17*

Znie k nám možno každú nedeľu, sviatky nevynímajúc. Slová, ktoré výrazne a naliehavo boli vypovedané cez Jána Krstiteľa pri Jordáne, by sme sotva našli v našom verejnom živote, napríklad v škole, v zamestnaní na porade vedúceho alebo na daňovom úrade. Sú to slova Biblie a sú určené každému účastníkovi či poslucháčovi. Nie sme tu práve v nebezpečnosti, že strácame jeho skutočný a pravý význam práve preto, že je nám ono tak často pripomínané? Môže sa pokojne stať, že práve rutina a opakovanie vyvolá v nás zľahčenie významu pokánia, najmä jeho hĺbky. Vnútorne cítim, že je tu priestor a čas sa vzájomne na túto skutočnosť upozorniť.

Spomenul som si pri tom na dávnejšie napísanú knižočku pre mládež. Opisuje príbehy v jednej triede – 5.B. Vždy sa tam niečo odohrávalo a potom bolo potrebné robiť nápravu. Situácie, z ktorých ako by nebolo východiska. Ale spolužiak Kamil obyčajne takéto situácie riešil. Do ticha, ktoré nastalo, si najprv odkašľal a slávnostným tónom s ľahkosťou povedal: "Sebakriticky priznávam a vyhlasujem..." Všetci vedeli, že je tu práve parketa - Kamil robí pokánie. Samozrejme, že nič sa nevyriešilo, snáď veci sa iba oddialili.

Činitelia či hlásatelia sebakriticky vyhlasujúci, veci neriešia. Možno že v očiach ľudí sa zdá ako dobré riešenie. Pokánie podľa Písma nie je sebakritika, ale nie je ani nejaká naučená formulka: „ moja vina, moja vina..." Pokánie je hlboká ľútosť nad udalosťami, skutočnosťami, ktoré sa stali, zvláštny proces medzi vnútrom človeka a Stvoriteľom a Spasiteľom, medzi zemou a nebom. A miesto? Skôr je to osobitné miesto, tiché, niekde v ústraní. Tam sa môže niečo nové udiat. Tu by som pripomenul časť a dosvedčenie od nedávno zosnulého známeho kazateľa Davida Wilkersona, keď povedal: „Navštívil som Svätú zem. Chodil som po miestach, kde chodil aj náš Spasiteľ. Čakal som, že sa niečo stane, že zažijem niečo neobyčajné, veď stojím na Hore premenenia. Ale nič sa nestalo. Neskôr som pochopil, že moja Hora premenenia je moja tichá pracovňa na Time Square. Tu dostávam uistenie o odpustení a nové pokyny do ďalšej služby.“

Až bude k nám opäť znieť: „činite pokánie...“, je určite dobré mať pred sebou obraz publikána v chráme, ktorý svoju vinu nerieši v tóne ľahkej a rutinatej sebakritiky, ale v hlbokom sebaspytovaní a následne v odstupovaní od svojich pokleskov. Potom sa dá očakávať ovocie - výsledok pokánia.

Ľudovít Straka

Zaslúbenie

...pretože všetko, čo sa narodilo z Boha , víťazí nad svetom, a víťazstvo, ktoré premohlo svet, je naša viera.

1. Jánov 5,4

Prosba

...aby sa naša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.

1. Kor 2,5

Rada

Nech sa tešia a radujú v Tebe všetci, ktorí Ťa hľadajú! A tí, čo spásu Tvoju milujú, nech vždy hovoria: Veľký je Hospodin!

Ž 70,5

Odišiel Václav Havel

V dnešnej dobe sa všetky správy rozširia rýchlosťou blesku. Nie inak tomu bolo aj v predvianočnom čase. 18. decembra roku 2011 zomrel Václav Havel, posledný prezident našej spoločnej vlasti – Československa – a bývalý prezident Českej republiky. Túto správu prinášali svetové agentúry na prvých stranách, hoci po väčšinu svojho života bol Havel totalitou hanobený, ba aj väznený. Udalosti po páde totality ho vyniesli do prezidentského kresla. Často bol prirovnávaný k nášmu prvému prezidentovi T. G. Masarykovi, ktorý hlásal a aj sa snažil osobným i verejným životom kráčať pod heslom: „Ježiš, nie Cézar“. Teda vyzdvihoval usporiadanie verejných vecí v duchu Ježišovej lásky a nie Cezarovej dobyvačnej vojnovovej ruky. Václav Havel, degradovaný za totality na druhoradého občana, sa vynoril s heslom „Pravda a láska musí zvíťaziť nad ľžou a nenávisťou“. Potom ako v roku 2003 odišiel z verejného života, sa neraz na jeho osobu i jeho stúpencov objavovala slangová nadávka „pravdoláskové“. Za 22 rokov po revolúcii bol viac rešpektovaný v zahraničí ako doma.

Zosnulý Václav Havel bol dozaista človek so všetkými ľudskými chybami, prehreškami a pochybeniami nielen v osobnom, ale aj vo verejnom živote. Rozlúčkový týždeň, ktorý nasledoval po jeho skone, však vniesol aj nový poznatok do marazmu a bolesti našej spoločnosti, ktorú príslovečne nazval „blbou náladou“. Verejnosť si spontánne ocenila jeho statočný postoj za totality i jeho systematickú prácu v hektickej prevratovej dobe zamatovej revolúcie. Bol človekom, ktorý mal víziu a šiel za ňou napriek vlastnému nepohodliu a neistému víťazstvu. Ved' si spomeňme, koľkí sme sa už ani neodvažovali pomýšľať na zmenu pomerov v totalite, v mene čoho sme pristupovali aj na ne jeden kompromis. Havelova vízia nebola hocijaká, bol to sen o slobode nielen pre seba, ale aj pre tých, ktorí nespĺňali vždy konformný názor svojím výzorom, umeleckým prejavom alebo činmi. Od počiatku jeho verejného vystúpenia stáli po jeho boku a aj na verejnosti duchovné authority, ako dovtedy nové a nevídané úkazy.

Ak sa zdržíme pokušenia jeho púť životom konfrontovať s kresťanstvom a príslušnosťou k cirkvi, potom uvidíme, že

nad všetkým jeho počínaním sa vždy nieslo ako zlatá niť to takmer biblické: „Pravda a láska musí zvíťaziť nad lžou a nenávisťou.“ Pozoruhodné od človeka, ktorý prešiel žalárovanim aj obmedzovaním profesijnej a osobnej slobody len za to, že nesklonil hlavu pred totalitnou mocou. Nepodľahol tomu prirodzenému ľudskému – triumfovať ako víťaz, vyrieť a vykonať rozsudok pomsty – ale nabádal do konca svojho života k odpúšťaniu a zmierlivosti. Keď by už azda aj s ohľadom na svoje podlomené zdravie mohol užívať pokoja, bolo jeho obranu počuť na adresu tých, ktorí boli utláčaní kdekoľvek na svete. Neraz vyrušoval zabehané politické kliše svojím apelom na slušnosť a ľudskosť.

Jeho život v plnosti zhodnotí až história. Napriek všetkým svojim chybám však nastavil zrkadlo nám všetkým. Mali by sme sa pýtať samých seba: Ako dôsledne žijeme naše presvedčenie? Sme ľudia nádeje? Čo sme ochotní obetovať pre poznanú pravdu? Ako sa staviame k tým, ktorí nám ublížili? Trápia nás bolesti iných? Lebo tieto otázky nám raz položí aj náš Pán. Ten, k poznaniu ktorého podľa svedectva arcibiskupa Duku, aj Václav Havel nakoniec prišiel: „V kráľovství Pravdy a Lásky panuje Ten, který JE“. Vďaka za ten príklad!

Danica Klincková (red. upr.)

Jan Hus:

Protož, věrný křesťane, hledaj pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti: nebť pravda tě vysvobodí od hříecha, od dáb-la, od smrti dušě a konečně od smrti věčné, jenž jest odlúče-nie věčné od milosti Božie...

(Výklad viery 1412)

Staršovstvo informuje

- ✚ V rozhovore staršovstva s br. Betinom bolo dohodnuté, že brat by mal nastúpiť službu správcu nášho zboru od 1.7.2012.
- ✚ Nové číslo zborového účtu je 5023022870/0900 (Slovenská sporiteľňa). Pôvodný bežný účet 4350129718/3100 vedený v Ľudovej banke bude ponechaný cca do 01.03.2012. Prosíme členov, ktorí prispievajú prevodom na účet, aby včas zmenili svoje trvalé príkazy.
- ✚ Pre potreby zboru, najmä kvôli údržbe pozemku na Bardejovskej, bola zakúpená sekačka (krovinorez). Do suterénu bol zakúpený elektrický pohlcovač vlhkosti.
- ✚ Biblická skupinka u Havrilovcov pozýva záujemcov k štúdiu knihy T. Kellera: Márnotrpný Boh.
- ✚ Staršovstvo odoslalo obidvom Radám CB pripomienky k návrhu na zmeny ústavy a cirkevného poriadku. Do stanoviska boli zahrnuté aj podnety z členskej schôdže. S navrhovanými zmenami staršovstvo nesúhlasí, ich celkovú koncepciu považuje za nesprávnu.

Zapísal Ivan Žežula

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v utorok 24.1.2012.

Za príspevky vopred ďakujeme.

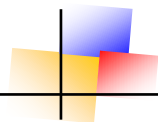
Redakcia: J. Vaščák, br. kaz. Halža, I. Žežula,

D. Klincková, M. Motýl, J. Kleinová (grafická úprava).

Jazyková korektúra: M. Bielik.

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nedel'né zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Program pre deti:** malá a veľká besiedka: počas nedel'ného zhromaždenia.
- ✚ **Mládež:** v pondelok o 17:30 hod v učebni modlitebne.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za všetky stretnutia v zbere, za ich duchovný úžitok
- ✚ Za všetky zložky práce v zbere
- ✚ Za starších bratov a sestry a chorých
- ✚ Za múdrosť pri formovaní nových poriadkov v celej CB
- ✚ Za evanjelizačnú a svedeckú službu
- ✚ Za Vitkovce
- ✚ Za misiu doma a v zahraničí
- ✚ Za rodiny, za výchovu deti v duchu evanjelia

Program na mesiac január

1.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/
5.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
6.	Pi	18.00 Zborová biblická škola
8.	Ne	10.00 Zhromaždenie/br. I. Žezula, kaz. P.Halža/ a Večera Pánova; 18.00 Aliančný modl. týždeň
9.	Po	18.00 Aliančný modl. týždeň v C ECAV
10.	Ut	18.00 Aliančný modl. týždeň v CB
11.	Št	18.00 Aliančný modl. týždeň v BJB
12.	Št	18.00 Aliančný modl. týždeň v AC
13.	Pi	18.00 Aliančný modl. týždeň v Ref.KC
14.	So	18.00 Aliančný modl. týždeň v BJB mládež
15.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br.M. Petrejčík, kaz. P. Halža/ 16 00 Stretnutie rodín
16.	Po	17.30 Mládež; 17.00 Biblická skupinka u J. Havrilu
17.	Ut	18.00 Staršovstvo
19.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
20.	Pi	18.00 Zborová biblická škola
22.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M.Petrejčík, br. K. Fojtík/ 17.00 Michal'any
23.	Po	17.30 Mládež; 17.00 Biblická skupinka u J. Havrilu
26.	Št	18.15 Biblická hodina /br. M. Bielik/
29.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Kuzma, kaz. P. Halža/ 17.00 Vitkovce
30.	Po	17.30 Mládež; 17.00 Biblická skupinka u J. Havrilu
2.2.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
3.2.	Pi	18.00 Zborová biblická škola
5.2.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. Ľ. Straka; kaz. P. Halža/ a Večera Pánova; 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.